

Sławomir Jastrzębski

Dołhołęka, gm. Międzyrzec Podlaski, woj. bialsko-podlaskie

Informator Archeologiczny : badania 11, 165-166

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

DĘBCZYNO, gm. Białogard
woj. koszalińskie
Stanowisko 2a

patrz
okres wpływów rzymskich

DĘBCZYNO, gm. Białogard
woj. koszalińskie
Stanowisko 6

patrz
okres wpływów rzymskich

DĘBCZYNO, gm. Białogard
woj. koszalińskie
Stanowisko 39

patrz
neolit

DOBCZYCE
woj. krakowskie
Zamek

patrz
późne średniowiecze

DOŁHOŁĘKA, gm. Międzyrzec Podlaski
woj. białsko-podlaskie

Uniwersytet im. Marii Curie
Sklodowskiej
Zakład Archeologii
w Lublinie

Badania prowadził mgr Sławomir Jastrzębski, Finansowa UMCS w Lublinie. Pierwszy sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne /IX-X w./.

Grodzisko położone jest 600 m na południowy-wschód od zabudowań wsi Dołhołęka, na skraju lasu zwanego Horodyszcz. Ma ono kształt w przybliżeniu kołisty o średnicy 75x60 m. Zachowana wysokość wałów od 1 m w części zachodniej do 40 cm w części wschodniej. Od strony zachodniej, gdzie odczajający teren jest nieco wyższy, wystąpiła wyraźnie fosa głębokości około 2 m. Badania prowadzone w celu wstępnego rozpoznania obiektu oraz ustalenia jego chronologii. Wykopy, o ogólnej powierzchni 60 m², objęły majdan, wał oraz fragment terenu poza wałami.

Jądro wału stanowiła warstwa silnie przepalanej gliny o szerokości 175 cm zachowana do wysokości około 70 cm. Była ona pierwotnie ograniczona konstrukcją drewnianą /skrzynia?/, o czym świadczy jej regularność oraz fragmenty spalonych belek zachowane w partii dennej. Warstwa gliny wkopana została w warstwę piasku o szerokości około 3,5 m, usypaną na poziomie pierwotnej próchnicy. Rekonstruowana szerokość podstawy wału wynosi około 4,5 m.

W odległości około 2 m od podstawy wału, na majdanie odsłonięto wschodni kraniec obiektu ciągnącego się równolegle do wału, o nieckowatym dnie, które wystąpiło na głębokości 90 cm od powierzchni. Wypełnisko stanowiła ciemna ziemia z węglami drzewnymi i licznie występującą ceramiką. Mimo niewielkiej szerokości obiektu /1,6 - 2 m/ i nieckowatego dna trudno wykluczyć jego mieszkalny charakter /obecność przęślików/.

W pozostałych wykopach zalegała cienka warstwa kulturowa /25-40 cm/, dostarczająca jedynie ułamków ceramiki. Cechy formalne i ornamentacyjne pozwalają datować ją na IX-X wiek.

Mimo niewielkiego stopnia przebadania obiektu można stwierdzić jego jednofazowość i krótkotrwałość osadnictwa.

Zabytki znajdują się w Zakładzie Archeologii UMCS w Lublinie.

Badania nie będą kontynuowane w najbliższym czasie.

FALBORZ, gm.Brześć Kujawski
woj.wielkopolskie
Stanowiisko 1

patrz
okres halencki

GNIEW, gm.Tosze
woj.gdańskie

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materialnej Samodzielne
Stanowiisko ds.Stosowania
Metod Geofizycznych

Badania prowadzili dr Jacek Przenieśło, mgr inż.
Aleksander Jagodziński, mgr Iwona Modrzewska-Karci-
niak /autorka monografii/, mgr Tomasz Herlich, mgr
Krzysztof Misiewicz, mgr Andrzej Leligowski, mgr
Tomasz Scholl. Pismo: Pismo Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku. Pierwszy sezon badań geofizycznych. Osada
z XI-XIII, miasto z XIII-IV w.

Celem badań Gniewa było rozpoznanie centralnej partii starego miasta, przedłożenie poszlacheń zachowanych pod brukiem współczesnym oraz istnienia piwnic i przedził podziemnych przy pomocy nowoczesnych metod technicznych.

W pierwszym etapie, przeprowadzono wstępne badania w celu ustalenia metodyki pracy w trudnych warunkach miejskich/wykazano 2 ciągi profiliowań geoelektrycznych każdy o długości 40 m/. Stosowano aparaty stałoprądowe typu K&K oraz ziemnozrędną - PLH. Systematycznymi badaniami objęto 6 sektorów miasta i podziemna. Sektor Rynek Grunwaldzki /wchodząca strona ratusza/ - 6 profiliowań symetrycznych, dwupolowych pozwoliło na wydzielenie strefy obecności wapińców murów gotyckiej partii ratusza; rejon wchodzący rynku - 6 profili pozwoliło określić strefę niekroporową wynikającą z obecności pod brukiem ulicy drewnianej; Na ulicy Wodnej wydzielono rejon wysekooporne związane z obecnością zasypanych piwnic. Na terenie fosy zamkowej wykonano 5 profili elektrooporowych trójwymiarowych dających możliwość penetracji na głębokości 2 m, 3 m, 4 i 5 m; wykonano tu 2000 pomiarów i otrzymano złożony obraz anomalii spowodowanych obecnością skarpy lub innymi elementami; dokładna interpretacja możliwa będzie po następnym sezonie badań. Porta Arois - w rejonie ulic Długiej, Benkowej, Wąskiej wykonano 6 profili, o długości od 45 do 110 m,